

[Lysholm Christensen]

Vi er heller ikke overbevist om det fornuftige i at reducere Statens Museumsnavn. Vi mener, det har en nyttig funktion og fortsat skal udføres det arbejde, det gør.

Der er også tale om penge i forbindelse med dette forslag. Det er også et spørgsmål om at spare. Vi har da forståelse for, at der skal spares forskellige steder. Men jeg vil godt komme med et forslag til kulturministeren, give kulturministeren en idé – som i øvrigt stod at læse i aviserne i går. I hvert fald er den udsendt som pressemeddelelse over Ritzau. Der står:

»Der er måske mere brug for de begrænsede teatermidler fra staten, 450 mio. kr., andre steder.«

Det er en pressemeddelelse, som kulturminister Ole Vig Jensen sendte ud i går. Den drejer sig om en omlægning af teaterstøtten. Visse egnsteatre burde måske stryges af listen, har jeg forstået. Her er åbenbart nogle penge, som vi kan flytte over til vore museer. Så kan der også blive penge til de ekstra museer, som er sat på listen her i lovforslaget. Vi vil egentlig anbefale, at man flytter nogle af de midler over til museerne.

I øvrigt vil vi stille os forbeholdne over for lovforslaget og tillade os at se kritisk på teksten under udvalgsarbejdet.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg skal takke de ordførere, som umiddelbart har støttet lovforslaget, og jeg skal takke de ordførere, som har udtrykt vilje til at forhandle lovforslaget. Det sidste er jeg naturligvis indstillet på. Det er jo meningen med at have et udvalgsarbejde og tre behandlinger. Jeg har forstået, at der er en vilje til forhandling hos flere partier – måske ikke hos alle.

Jeg er enig med dem, der har sagt, at den nuværende lov for vore museer er en god lov. Den har været af stor betydning for opbygningen af vores museumsvesen, således at det i dag har et acceptabelt og tilfredsstillende niveau. I virkeligheden er det vel ganske imponerende, at vore museer, som ligger spredt ud over hele landet – med en utrolig fin geografisk spredning – har et besøgstal, der nærmer sig 8 millioner besøgende om året. Jeg har siddet og tænkt på – men ikke haft mulighed for at undersøge det nærmere – om vi i virkeligheden har nogle andre institutioner eller foretagender, der samler en så stor interesse, som vore museer gør. Det be-

kræfter i hvert fald, at vi har et godt museumsvesen, og at det har befolkningens interesse. Jeg mener altså at kunne konstatere, at vi har opbygget et højt niveau – formentlig også takket været det, som nogle kaldte gulerodseffekten, altså at staten ydede sin del til opbygningen af museerne.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi har haft en helhed i vort museumsvesen, at helhedstanken er slået igennem og har virket – formentlig også takket være museumsnavnets virksomhed, som jeg ganske rigtigt andetsteds har karakteriseret som en dygtig indsats.

Jeg mener også, som jeg skrev det samme sted, at museumsnavnet fortsat vil få mulighed for at øve sit dygtige arbejde til gavn for museerne. Det, der sker med museumsnavnet med den reduktion, der foreslås, er blot, at vi – i overensstemmelse med de overvejelser, vi gør os i øjeblikket om at forenkle og decentralisere – flytter nogle mere administrative, tekniske opgaver væk fra museumsnavnet, lægger dem ud i det lokale led, men bibeholder en række af museumsnavnets hidtidige aktiviteter, som jo især er gået ud på at vejlede og rådgive og støtte vore museer. Det forventer jeg at museumsnavnet fortsat kan gøre med den bemanding, som det vil have fremover.

Det er rigtigt, som det er sagt, at de overvejelser, der på et vist tidspunkt blev gjort i forbindelse med forberedelsen af denne revision af loven, gik ud på at lægge museumsnavnet ud til amtlig administration gennem en bloktilskudsordning. Det er også rigtigt, at det var museerne meget lidt begejstrede for. Der er nogle, der har sagt det stærkere. Derfor blev det forslag aldrig lagt frem. Det blev bearbejdet, det blev diskuteret, men det blev aldrig lagt frem.

Jeg har som sagt fundet, at den model, som dette lovforslag bygger på, er en bedre model, og jeg har også god grund til at tro, at det mener museumsfolkene, som jeg jo har haft lejlighed til at have en konference med – netop om det emne og om de spørgsmål, som er på dagsordenen her i dag. Jeg vil godt have lejlighed til at sige, at det var en utrolig god og konstruktiv konference, hvor deltagerne, nemlig museumsfolkene og de kommunale repræsentanter, på en god måde bidrog til at afklare, hvordan vi skulle forsøge at udforme en ny lov.

De gjorde det selvfølgelig under indtryk af det, som jeg havde meddelt var betingelserne,